Minden vallásnak megvan a maga gyengesége. Vannak olyan vallások, amelyek a kereszténységnél jóval több tanítást ismernek Istenről, de nem fogadtál el Krisztust megváltóul. A keresztények többségének viszont az a legnagyobb gyengesége, hogy bár vallja Krisztus megváltó mivoltát, de nem keresi, nem szomjazza az igazságot.

Az igazság nem keresése folyamán aztán csapdába esik a lélek, mivel megváltottságával kapcsolatban hamis biztonságérzet alakul ki. Sok emberi szellem menetelt már a pokolba, akik azt gondolták, hogy Krisztus megváltotta őket, de a megváltás tanúbizonysága nem volt meg bennük. Pápák, papok, egyházi tanítók, és sok hívő tölti örökkévaló szenvedését a lélek tüzes mélységében a kereszténycsapda miatt. Ez a cikk azért íródott, hogy felrázzon az illúzióból.

A kereszténység egyik fő csapdája az, hogy azt gondolják, hogy azért mert Krisztus megváltotta bűneiket, a bűneikkel együtt élve fognak bemenetelni a mennyországba. Ez egy igen nagy illúzió, hiszen Krisztus maga is kijelentette: ***„Ne gondoljátok, hogy azért jöttem, hogy érvénytelenné tegyem a törvényt, vagy a próféták tanítását. Nem azért jöttem, hogy érvénytelenné tegyem, hanem, hogy betöltsem azokat" /Mt. 5.17/.***
Ehelyett azt hirdette, hogy
„Térjetek meg, mert elközelített a mennyek országa" /Mt. 3.17/.

Sok önjelölt megtérővel beszélgettem már, annyira ragaszkodott szavával ahhoz, hogy megtért, hogy elutasította magától a segítséget. Ugyanakkor a „megtérésük" után 1 héttel, vagy 1 hónappal ugyanúgy visszaestek az alkohol, vagy a drog függőségébe, újra megcsalták párjukat, stb.. Sok keresztényt láttam, hogy meggyónta bűneit a mise előtt, a mise után pedig ismét folytatta a gonoszságait: pletykát, rágalmazást, rosszindulatot. Megtérni annyit jelent, hogy elfogadom, hogy boldogságom csak Istenben lehet, felismerem, hogy a bűn ettől elválaszt, és mindent megteszek attól a naptól kezdve, hogy Istennel egysége kerüljek. A fentiek azt jelentik, hogy folyton-folyvást keresem az igazságot, az alapján folyamatosan tökéletesítem a szellemem, hiszen az az elhívás: ***„Ti azért legyetek tökéletesek, mint ahogy mennyei atyátok tökéletes" /Mt. 5.48/*** Értsd meg, hogy helyes cél és helyes törekvés nélkül, nincs megtérés. Önmagam tökéletesítése pedig azt jelenti, hogy az általam felismert, vagy elfogadott igazságok alapján megbocsátom azt, amit azok ellen elkövettem, és többé nem követem el őket.

Lássuk ezek után a keresztény csapda megnyilvánulásait, hogy felismerjétek azokat és képesek legyetek felismerni az ördög munkáját:

- Akkor és csak akkor van helyes hited Istenben, ha annak jó gyümölcsei folyamatosan teremnek. Ha néha kapsz valamit az élettől, örülsz, máskor azonban, amikor veszteség ér sírsz. Ha a fájdalom bármikor is megérint, biztosan gyenge vagy lélekben, ideje keresned az igazságot, mert a hitet összekevered a vágyaiddal, vagy a félelmeiddel.
- Isten minden igéje, egyetlen egy végső igazságot ír le, ha az igéket egymástól függetlenül kezeled, soha nem látsz világosságot.
- Isten igéjének nem az állandó ismételgetése segít neked leginkább – bár kétségkívül hasznos lehet az is-, hanem a megértése. Amilyen információt feldolgozol és megértesz, azt az ördög nem veheti el tőled.
- Nem lát világosságot az a keresztény, aki az igét arra használja, hogy másoknak tükröt mutasson, és nem arra, hogy általa felemelje az embert lelki mélységéből. Azt is elkerüli a fényt, akik feleslegesen vitatkoznak az ige értelmén és nem az motiválja, hogy az ige minden aspektusát megértse.
- Krisztus nem azt mondta, hogy ne keress és na tanulj igazságokat mástól, hanem azt hogy mielőtt azt befogadod, mérd meg azt. Azt az igazságot fogadd el, amely a test és az illúzió alóli felszabadulást szolgálja és ne azt, amelyik utat mutat, hogy abban hogyan tudsz könnyebben ellavírozni.
- Aki keresztény vakságában nem veszi észre Krisztus küldöttét, nem lesz elpecsételve sem az életre, sem az elragadtatásra. Példának okáért, aki Isten két tanújának /Jel. 11.3-13/ és/vagy a négy angyalnak /Jel. 7-17/, aki elpecsételi a választottakat az elragadtatásra, ellenáll, nem juthat be a mennyek országába.
- Krisztus nem mentesített a bálványimádás alól, aki szobrok, képek, vagy egyéb ember által készített tárgyak előtt hajlongnak, imádkoznak, nem látnak világosságot. Az sem lát világosságot, aki szentekhez (kivéve: Isten, Krisztus) imádkozik. Sok szent került pokolra, ahogy az a pápa is, aki őket szentté avatta, mivel Isten szemében egy ember sem lehet szent, csak aki legyőzi a Sátánt. A szenté avatás ördögtől való dolog, mivel Isten ezt a kegyelmet saját hatókörében hagyta, ugyanis nem az a szent, aki jót cselekedett, hanem az, ki felszabadult a testi élet és az illúzió rabságából.
- Aki a nem Isten által parancsolt ünnepekhez, hagyományokhoz, rituálékhoz jobban ragaszkodik, mint az igazsághoz, vagy az igazságkereséshez, nem lát világosságot.
- Aki feledni akar, de megbocsátani nem, annak lelke az ördögé lesz, mivel a sötétség fertőzése uralkodik rajta. Megbocsátani akkor tudtál, ha feltétel, és előítéletek nélkül tudod újra szeretni azt, akivel korábban hadakoztál. Azt a bűnt sem bocsátottad meg, amit újra és újra elkövetsz.
- Keresztény mivolta ellenére nem lát világosságot az, akiben képmutató szeretet van. Akinek arcán földöntúli szeretet mutatkozik, de lelke ég az el nem fogadástól, nem csak képmutató, hanem gyáva is, Isten országa lezárul előtte. Ráadásul az ember lélekben többet árthat, mint testben.
- Biztosan el kerüli a világosság azt, akiben képmutató ítélkezés van más gyengesége ellen. Ha te magad is gyenge vagy hitben és bűneidet nem hozod ki a napfényre, de azt

gondolod, hogy jogod van megítélni más embereket, akiknek bűne legalább nyilvánosságra került, önmagad taszítod sötétségre.

- Egyetlen hamis adakozás, egyetlen érdekből elkövetett jótetted sem íródik fel az igaz cselekedeteid közé, viszont növeli a gonosz tetteid listáját. Csak az igaz hit által vezérelt jó tettekért ad Isten jutalmat. A hamis adakozásnál még az is jobb, ha nem adsz.
- Nem látnak világosságot, akik éjjel-nappal imádkoznak, sírnak-rínak Istennek, hogy mentse meg őket. De meghallgattatik az imája annak az embernek, aki a szeretetre, békére és az igazságra legalább törekszik. Az ilyen embert Isten imája nélkül is segíti.
- Nem jut be a mennyek országába az az ember, aki csak akkor fordul Istenhez, ha bajban van. Az igazság, a béke és a szeretet nem alkalmi, vagy hétvégi program, hanem a folyamatosan törekvő ember lelkiállapota. A hívő ember élete minden pillanatában ott az Isten. A kihívások előtt Istent hívja a helyes döntésekhez, utána pedig az eredménytől függetlenül hálát ad. Ha elérte célját azért, ha nem, akkor pedig azért, hogy Isten rávilágított hitbeli gyengeségére. Ugyanakkor a helyesen hívő ember képes minden pillanatban Isten nevét dicsőíteni, hatalmát méltatni annak érdekében, hogy legyőzze saját korlátait.
- Az a keresztény, aki a világvégét, és nem az elragadtatást várja, lehet lemarad Istenországáról. Istennek ugyanis nem a pusztítás, hanem a hívő lelkek megmentése a célja, csak a hitetlenek foglalkoznak a lehetséges halállal. Az emberiség itt maradó része meg kell egye saját gonoszságainak gyümölcsét, amit ő teremtett.

Még sorolhatnám a keresztény csapdákat, amelyeket az ördög állít a hitre vágyó ember elé, a legfontosabbakat elmondtam. Értsd meg, hogy a helyes hit nem vak, vagy süket, nem az a célja, hogy börtönbe zárjon, hanem az, hogy felszabadítson. Ha a keresztény csapdában élsz, nem vagy boldog egész biztosan, még akkor sem, ha azt hazudod magadnak. Azonban ha felismered, hogy nem vagy az, és sok boldogtalan lelkiállapotot végigjártál már, úgy fogod szomjazni az igazságot, mint az ember a vizet, aki a sivatagban eltévedt. Akkor megérted, hogy mit jelent Krisztusban felszabadulni, hiszen akkor nem haszontalan tárgyakat, vagy eszméket keresel, hanem egy lelki állapotot, amelyben megtalálod a békét. Erről tanított a megváltó és minden próféta. Keresd meg, hogy tökéletes legyél, mint mennyei atyád. Az igazság keresés a megváltás egyik feltétele, mert Krisztusban csak azok ragadtatnak el, akik folyamatosan törekedtek megtalálni Isten országát. Az erről szóló ige pedig így hangzik: ***„Boldog az a szolga, akit az ő ura, mikor haza jő, ily munkában talál” /Mt. 24.46/***

Akik megelégszenek hamis rituálékban, vagy hogy Istenüket folyton anyagi haszonszerzésért fárasszák, azok bizony a gonosz szolgák táborát erősítik. Aki viszont még nem teljesítette be ura küldetését, de munkájában, kapcsolataiban, életmódjában keresi az igazságot és szépíti magát Krisztusnak, a vőlegénynek, az bizony részt vehet a bárány menyegzőjén és amikor eljő az idő, az elragadtatással megmenekül a földi borzalmak elől, és Isten országába hely lesz számára. Az az ország viszont az igazság országa, mindenki megvendégeltetik, szüksége nem

lesz többé, aki oda belép. Az az ország, a béke országa, nem ellenség, aki veszélyt jelente rád. Az az ország a szeretet országa, ahol az ott lakók építik egymást és segítik, nem találkozol ott egyetlen önző lénnyel sem.